Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0321/2016

2.3.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om situationen i Eritrea
(2016/2568(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi, Rolandas Paksas
for EFDD-Gruppen

B8-0321/2016

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Eritrea
(2016/2568(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til den endelige rapport fra overvågningsgruppen om Eritrea og dens konklusioner,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner, herunder resolution 751 (1992), 1907 (2009), 2182 (2014) og 2244 (2015),

– der henviser til Rådets afgørelse 2010/127/FUSP af 1. marts 2010 og Rådets forordning (EU) nr. 667/2010, ændret i 2010 ved Rådets afgørelse 2010/414/FUSP,

– der henviser til EU's yderligere restriktive foranstaltninger over for Eritrea som fastsat i Rådets afgørelse 2012/632/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 942/2012,

– der henviser til FN's Menneskerettighedsråds nedsættelse af Undersøgelseskommissionen om menneskerettighedssituationen i Eritrea ved resolution 26/24 af 27. juni 2014,

– der henviser til konventionen om barnets rettigheder og de frivillige protokoller hertil,

– der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,

– der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,

– der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,

– der henviser til migrationsruteinitiativet mellem EU og Afrikas Horn, også kendt som Khartoumprocessen,

– der henviser til Nødtrustfonden for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika,

– der henviser til Rådets konklusioner om EU's regionale handlingsplan for Afrikas Horn 2015-2020,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at Eritrea er en af Afrikas fattigste og mest lukkede nationer og et land med et etpartisystem, hvor Folkefronten for Demokrati og Retfærdighed (PFDJ) er det eneste tilladte politiske parti; der henviser til, at præsidenten har siddet på posten, siden landet blev uafhængigt i 1993; der henviser til, at forfatningen aldrig er blevet gennemført, og at landet aldrig har afholdt nationale valg; der henviser til, at Nationalforsamlingen holdt op med at indkalde til møder i 2002, og at love vedtages ved regeringsdekret;

B. der henviser til, at Eritrea, et land med seks millioner mennesker, er en af "de nationer i verden, som drænes hurtigst", hvor flygtningebefolkningen udgør næsten en halv million; der henviser til, at 5 000 eritreere forlader landet hver måned og hovedsagelig søger tilflugt i nabolandene Etiopien og Sudan, men også begiver sig ud på den farlige rejse til EU; der henviser til, at eritreere udgør det tredjestørste antal flygtninge, der prøver at nå til Europa;

C. der henviser til, at de oftest anførte årsager til at forlade landet er rekrutteringen til værnepligtsprogrammet; der henviser til, at et lovkrav på 18 måneders værnepligt eller civiltjeneste blev forlænget i 2002 og blev i praksis af ubegrænset varighed; der henviser til, at FN's Undersøgelseskommission vedrørende menneskerettighedssituationen i Eritrea har konstateret, at værnepligten ofte indebærer "vilkårlig tilbageholdelse, tortur, seksuel tortur, tvangsarbejde, ulovlig tilbageholdelse og [...] en latterlig lav løn", og kalder det "en institution, hvor slaverilignende forhold er rutine"; der henviser til, at rekrutter omfatter drenge og piger helt ned til 16 år samt ældre, og til, at værnepligten ofte indebærer tvangsarbejde;

D. der henviser til, at militærtjenesten kan vare i årtier, og at der er tilfælde, hvor flere familiemedlemmer indkaldes på samme tidspunkt og adskilles geografisk; der henviser til, at de, der tager orlov uden tilladelse, risikerer fængsel, og hvis de ikke kan findes, fængsles familiemedlemmer i deres sted; der henviser til, at den månedlige grundløn for en rekrut beløber sig til 43-48 USD før fradrag, hvilket er et utilstrækkeligt beløb til at opfylde individuelle grundlæggende behov; der henviser til, at der i Eritrea ikke findes nogen bestemmelse om militærnægtelse af samvittighedsgrunde;

E. der henviser til, at der er blevet begået og fortsat vil blive begået systematiske, udbredte og grove menneskerettighedskrænkelser i Eritrea under regeringens myndighed, hvilket har skabt et repressivt system, som opretholdes med henblik på at kontrollere, isolere og bringe enkeltpersoner i landet til tavshed og berøve dem deres grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at personer rutinemæssigt bliver vilkårligt anholdt og tilbageholdt og tortureret eller forsvinder og henrettes på et udenretsligt grundlag;

F. der henviser til, at omsiggribende kontrolsystemer og alvorlige konsekvenser for adfærd, der omfattes som afvigende, har skabt et miljø med selvcensur, hvor mennesker ikke har mulighed for at udtrykke sig, praktisere deres religion eller udøve deres forsamlings- og foreningsfrihed; der henviser til, at Eritrea ifølge Journalister uden Grænser havde den mindst frie presse i verden i 2015;

G. der henviser til, at tusindvis af samvittighedsfanger og politiske fanger i hemmelighed tilbageholdes af Eritreas myndigheder uden sigtelse eller domstolsprøvelse; der henviser til, at fængselsforholdene er yderst barske, idet de tilbageholdte ofte tilbageholdes i underjordiske celler eller i fragtcontainere, og at den manglende adgang til tilstrækkelig

mad, vand og lægehjælp under tilbageholdelsen kan føre til sundhedsmæssige komplikationer, herunder død;

H. der henviser til, at Eritreas regering har indtaget en ambivalent holdning til landets emigrationsstrøm, fordi den til dels drager nytte af diasporasamfundet i form af en indkomstskat fra migranterne, angiveligt med trusler om at nægte dem og deres familiemedlemmer konsulære tjenester; der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd i 2011 opfordrede Eritrea til at ophøre med at gøre brug af afpresning, trusler om vold, svig og andre ulovlige midler til at opkræve denne afgift, som indbragte staten 73 mio. USD fra 2010 til 2013;

I. der henviser til, at EU's medlemsstater i stigende grad afviser asylansøgninger fra Eritrea ved at hævde, at de mennesker, der ankommer til deres grænser, er økonomiske migranter; der henviser til, at der for alle tilbagesendte asylansøgere er en generel risiko for vilkårlige tilbageholdelser, tortur og anden mishandling;

J. der henviser til, at regeringen har et udbredt net af informanter, som er underlagt statens tvang, til at kontrollere befolkningen, og at borgere, der mistænkes for landsforræderi, er genstand for vilkårlige anholdelser, tvungne forsvindinger, udenretslige henrettelser og tortur; der henviser til, at urimelige restriktioner for intern bevægelighed og ytringsfriheden, og til, at landets medier er kontrolleret af staten.

K. der henviser til, at landets manglende finansielle gennemsigtighed fortsat skaber en uformel økonomi, som kontrolleres af PFDJ og involverer transaktioner i hård valuta gennem et uklart, uigennemsigtigt netværk af virksomheder, der ejes af staten og forvaltes af højtstående embedsmænd; der henviser til, at dette er særligt bekymrende på et tidspunkt, hvor internationale organisationer giver tilsagn om økonomisk bistand til regeringen;

L. der henviser til, at denne mangel på gennemsigtighed også i høj grad påvirker minedriftsindtægter; der henviser til, at der forekommer tilfælde af påstået brug af tvangsarbejde og umenneskelig behandling, og til, at betalinger fra internationale virksomheder for arbejdskraft, som statslige kontrahenter leverer, angiveligt omdirigeres fra arbejdstagernes lønninger til Eritreas militær og regering;

M. der henviser til, at navnlig det canadiske selskab, Nevsun, som ejer 60 % af aktieandelene i kobber- og guldminen i Bisha, mens de resterende 40 % tilhører staten, er blevet anklaget for at tillade tvangsarbejde, da minen blev bygget, både af FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea og i en retssag, der er blevet anlagt ved en canadisk domstol; der henviser til, at Nevsun har afvist beskyldningerne samt FN's konklusioner;

N. der henviser til, at alle sektorer af økonomien er afhængige af tvangsarbejde, og til, at de fleste eritreere risikerer at blive udsat for det på et tidspunkt i deres liv;

O. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd den 27. juni 2014 nedsatte Undersøgelseskommissionen om menneskerettighedssituationen i Eritrea med det formål at undersøge alle påståede krænkelser af menneskerettighederne i Eritrea; der henviser til, at Undersøgelseskommissionen fremlagde sin første rapport den 23. juni 2015, og til, at Menneskerettighedskomitéen forlængede Undersøgelseskommissionens

mandat med ét år til juni 2016 med et revideret mandat til at undersøge de systematiske, udbredte og grove menneskerettighedskrænkelser med henblik på at sikre fuld ansvarlighed, herunder i det tilfælde, at disse krænkelser kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden; der henviser til, at Undersøgelseskommissionen vil forelægge en skriftlig rapport med sine konklusioner og anbefalinger for Menneskerettighedsrådet i juni 2016;

P. der henviser til, at Overvågningsgruppen om Somalia og Eritrea til trods for sine gentagne anmodninger, under sit mandat aldrig fik tilladelse til at besøge Eritrea, og ikke opnåede regeringens fulde samarbejde, således som der var blevet anmodet om i FN's Sikkerhedsråds resolution 2182 (2014); der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea, Den Afrikanske Menneskerettighedskommission og uafhængige menneskerettighedsorganisationer gentagne gange er blevet nægtet adgang til Eritrea;

Q. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd i 2009 indførte sanktioner mod Eritrea for landets påståede støtte til al-Shabaab, en islamistisk milits i Somalia; der henviser til, at FN's foranstaltninger omfattede en våbenembargo og rejseforbud samt en indefrysning af aktiver for udpegede personer; der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd ved vedtagelsen af resolution 2244 (2015) sidste år bekræftede sin våbenembargo over for Eritrea på baggrund af landets fortsatte støtte til andre regionale væbnede grupper, herunder en nylig dannet fælles front af væbnede etiopiske oppositionsgrupper, Tigray People's Democratic Movement (TPDM) og den militære leder af Ginbot Sebat;

R. der henviser til, at Eritrea har skabt en ny strategisk militær forbindelse med Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, hvilket giver den arabiske koalition tilladelse til at anvende det eritreiske landområde, luftrum og territorialfarvand i sin militære aktion mod houthierne i Yemen; der henviser til, at Eritrea angiveligt har modtaget kompensation fra de to lande, herunder økonomisk kompensation og brændstofleveringer, og til, at enhver form for kompensation, som omdirigeres direkte eller indirekte til aktiviteter, som truer freden og sikkerheden i regionen eller er til gavn for det eritreiske militær, vil udgøre en overtrædelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1907 (2009);

S. der henviser til, at spændingerne fra grænsekrigen med Etiopien mellem 1998 og 2000 fortsat eksisterer og bruges som et rationale for en politistat;

T. der henviser til, at Eritrea og EU den 28. januar 2016 undertegnede en skelsættende aftale om et fremtidigt udviklingssamarbejde, som fremmer vedvarende energi og god regeringsførelse; der henviser til, at EU har bebudet 200 mio. EUR i langsigtet støtte til Eritrea gennem den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF) med fokus på energi og regeringsførelse; der henviser til, at Eritrea kan blive støtteberettiget til foranstaltninger inden for rammerne af EU's nødtrustfond for Afrika og andre EU-initiativer, navnlig det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder;

1. opfordrer EU og dets medlemsstater til at sætte fuld respekt for menneskerettighederne i centrum for enhver interaktion med Eritreas regering, navnlig med hensyn til forvaltningen af migrationsstrømme;

2. er overbevist om, at de grundlæggende årsager til den eritreiske flygtningekrise er

fraværet af retssikkerhed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt undertrykkelsen af landets borgere, og at det vil være umuligt at løse flygtningekrisen, medmindre der sættes ind over for disse underliggende årsager; frygter, at den eritreiske regering på nuværende tidspunkt ikke kan betragtes som en troværdig partner for EU;

3. udtrykker sin tvivl vedrørende beslutningen om at afsætte 200 mio. EUR fra EUF til projekter angående energi og regeringsførelse i Eritrea som følge af den frygtelige menneskerettighedssituation i landet; er som følge af den fuldstændige mangel på gennemsigtighed i den finansielle forvaltning af landet bekymret over, at disse midler let kunne omdirigeres af regeringen og anvendes til at støtte yderligere undertrykkelse;

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afstå fra at anvende EU's trustfond for Afrika til andre formål end forbedringer på menneskerettighedsområdet og udviklingsbistand og understreger, at projekter, der finansieres af trustfonden, skal respektere EU's grundlæggende rettigheder; understreger, at al EU-bistand, der ikke går til humanitære formål, kun bør ydes under forudsætning af reelle fremskridt i landet; opfordrer Kommissionen til at suspendere den finansielle bistand til den eritreiske regering og til at indføre overvågningsmekanismer for at sikre, at enhver bistand, der er beregnet til landet, ikke omdirigeres af Eritreas regering eller anvendes til undertrykkelse eller aktiviteter, der muligvis anvender tvangsarbejde;

5. opfordrer private virksomheder og andre enheder, der investerer og opererer i Eritrea, til at gennemføre due diligence-procedurer vedrørende menneskerettigheder for at sikre, at der ikke på noget tidspunkt i deres aktiviteter er anvendt tvangsindkaldt arbejdskraft, og at de ikke yder finansiering eller støtte til projekter, der gør brug af tvangsindkaldt arbejdskraft; opfordrer de eritreiske myndigheder og udenlandske selskaber til at medvirke til at styrke forvaltningen i udvindingssektoren ved at efterleve gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien;

6. opfordrer præsidenten og regeringen i Eritrea til at iværksætte reformer for at sikre, at Eritrea overholder sine internationale forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser ved bl.a. at gennemføre forfatningen fra 1997, bringe nationale love og forskrifter på linje med internationale menneskerettighedsstandarder, give uafhængige politiske partier og civilsamfundsorganisationer tilladelse til at fungere frit, etablere et uafhængigt retsvæsen og indkalde til frie og retfærdige valg, som burde have været afholdt for længst;

7. bemærker, at Eritrea ifølge Journalister uden Grænser er det land, der har mindst pressefrihed i verden, og er det eneste land i Afrika syd for Sahara, der ikke har et eneste privat medieforetagende; opfordrer til, at der iværksættes foranstaltninger til at tillade uafhængige og frie medier, og til, at journalister beskyttes mod vilkårlige indgreb;

8. opfordrer myndighederne til at tillade fri bevægelighed inden for landet og til at lette personers lovlige bevægelighed ind og ud af landet ved at ophæve kravet om et udrejsevisum og behandle personer, som vender tilbage, i overensstemmelse med internationale standarder;

9. opfordrer indtrængende Eritreas regering til at sætte en stopper for praksissen med værnepligt på ubestemt tid, der ofte indebærer tvangsarbejde og som sådan udgør en

overtrædelse af folkeretten, og til at hjemsende alle rekrutter efter 18 måneders aktiv tjeneste; opfordrer Eritreas regering til at sikre, at ingen gennemgår militær uddannelse, inden de fylder 18 år, og at ingen medlemmer af befolkningen, som har passeret den normale værnepligtsalder, indkaldes; opfordrer endvidere regeringen til at sikre, at alle rekrutter får indkvartering stillet til rådighed under forhold, der er i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning, og at de aflønnes på en måde, som giver mulighed for et værdigt liv;

10. opfordrer regeringen til at indføre bestemmelser for militærnægtelse af samvittighedsgrunde og til at tilbyde alternativer og civiltjeneste, som ikke er af strafferetlig karakter, og af en længde, der svarer til militærtjenesten;

11. opfordrer myndighederne til at sætte en øjeblikkelig stopper for den ulovlige praksis med vilkårlig tilbageholdelse uden sigtelse eller domstolsprøvelse, isolationsfængsling og tilbageholdelse i tilbageholdelsescentre, til omgående at give de tilbageholdtes familier oplysninger om de tilbageholdtes opholdssted og sundhedstilstand og til fuldt ud at respektere de tilbageholdtes rettigheder; opfordrer desuden myndighederne til at afstå fra at tilbageholde eller straffe desertører efter de 18 måneders tjeneste, som er fastsat i bekendtgørelsen om værnepligt; kræver øjeblikkelig løsladelse af de personer, der tilbageholdes af denne grund.

12. opfordrer de eritreiske myndigheder til at sikre, at alle fanger behandles humant og i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder, herunder ved at give dem passende husly, føde, vand, sanitet og adgang til lægehjælp, og til at sikre, at ingen udsættes for tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling; opfordrer myndighederne til at sikre, at alle påstande om tortur eller anden form for mishandling efterforskes omgående, og at de ansvarlige stilles til ansvar; opfordrer myndighederne til at åbne alle fængsler og andre tilbageholdelsessteder for inspektioner af uafhængige kontrolorganer;

13. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle samvittighedsfanger, og til, at Eritrea overholder sine forpligtelser til at rapportere til de organer, der er ansvarlige for at overvåge gennemførelsen af de internationale menneskerettighedstraktater, som Eritrea er part i; opfordrer regeringen til at give FN's og Den Afrikanske Unions uafhængige eksperter, herunder FN's særlige rapportør, adgang til landet, til at lade Undersøgelseskommissionen om menneskerettighedssituationen i Eritrea udøve sit mandat fuldt ud og til at samarbejde med denne, herunder med hensyn til spørgsmål vedrørende offentlige finanser; opfordrer EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at koordinere med andre internationale observatører og give Europa-Parlamentet en vurdering af situationen i landet;

14. opfordrer regeringen til omgående at sætte en stopper for praksissen med tvungne forsvindinger og alle former for udenretslige henrettelser ved bl.a. at ophæve "skyd for at dræbe-politikken" ved grænserne og oprette en effektiv mekanisme til at fastslå, hvor de personer, der er forsvundet, befinder sig;

15. opfordrer medlemsstaterne til i deres bedømmelse af eritreiske asylansøgninger til at betragte den tidsubestemte værnepligt, der praktiseres i Eritrea, som en krænkelse af menneskerettighederne, der udgør tvangsarbejde og derfor er forbudt i henhold til folkeretten, og den generelle risiko for vilkårlige tilbageholdelser, tortur og anden

mishandling for alle asylansøgere, der vender tilbage til Eritrea, og til fortsat at yde beskyttelse til alle dem, der er flygtet og fortsætter med at flygte fra Eritrea, ved at respektere princippet om non-refoulement;

16. opfordrer Eritreas regering til øjeblikkeligt at suspendere enhver støtte eller aktivitet, f.eks. støtte til oprørsbevægelserne i nabolandene, som kan undergrave stabiliteten i regionen og til at suspendere sin støtte til Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, som angiveligt gives i bytte for finansiel kompensation for deres militære aktion i Yemen; opfordrer de eritreiske myndigheder til at slå ned på – og ikke give sin stiltiende godkendelse til – våbenhandel, der er i strid med FN's våbenembargo mod landet;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, det Panafrikanske Parlament, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Den Afrikanske Union og Eritreas præsident, parlament og regering.